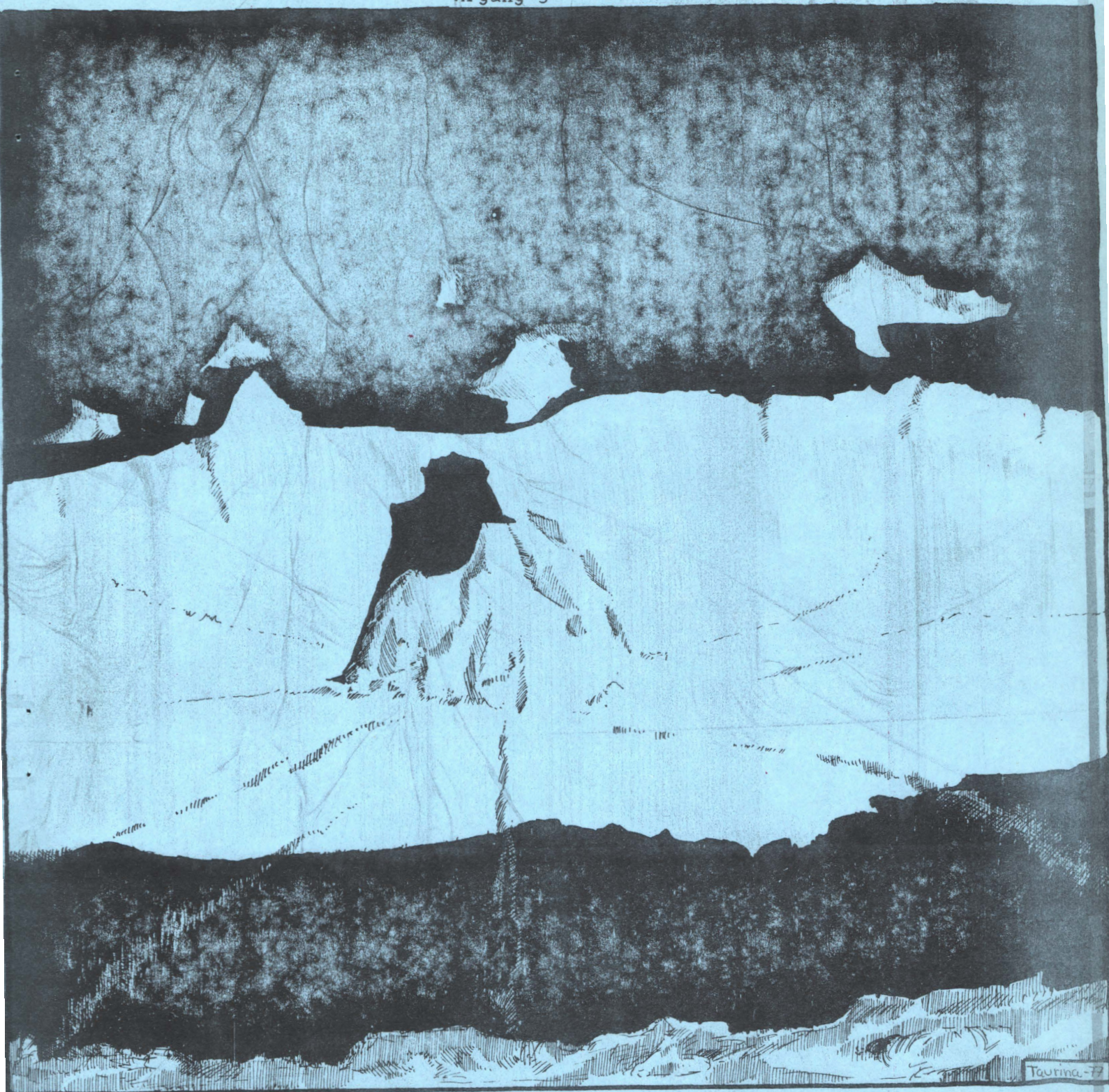

UFO-NYTT

1

Nr : 1
1979
Årgång 3

*Kavalkad över aktuella
UFO - händelser och ökad
kunskap om UFO - fenomen*

UTGIVEN AV:

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485-371 48
Postgiro 92 64 11 - 0

Taurina-77

UFO - NYTT

Är en informations-
och medlemstidning,
Utgiven av:

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485-371 48
Postgiro 92 64 11 - 0

Redaktör och ansvarig
utgivare:

Bert Petersson,
Tel: 0480/25312.

Red. Sekr.
Leif Andersson,
Tel: 0485/37148.

Redaktionens adress:

UFO - NYTT,
Box 3001,
381 03 Kalmar.

Allt arbete med denna
tidning: planering
tryckning m.m. sker
ideellt och oavlönat.
"Tidning" låter kanske
lite ambitiöst och det
skall därför klart
sagas ifrån, att tryck-
utförande och utseende
spelar här en underord-
nad roll. Textmaterialet
kommer inte heller att
redigeras - stavfel och
grammatiska snedsprång
får också tolereras.

HÖR UPP!

Väl Mött till ett nytt år med
Ufo-Nytt. Det gläder oss här
på red. att förtroende visats
denna tidning även i år.

Föreningens aktiviteter har i
år inletts med ett årsmöte.

Ett extra årsmöte är planerat
till torsdag den 1 mars 1979.

Då är du välkommen till Nova-
skolan kl. 19.00. VÄL MÖTT!!!

Då kommer bl.a. verksamhets-
och revisionsberättelse att
tas upp.

Även denna termin bedrivs, i
fritt valt arbete, under-
visning i ämnet ufo.

Du som ännu inte har betalat
in din medlemsavgift ombedes
att göra det så fort som möj-
ligt. Känner du någon som ev.
skulle vilja ha denna tidning
eller bli medlem i vår förening
skicka oss i så fall namn och
adress, så tar vi kontakt med
vederbörande.

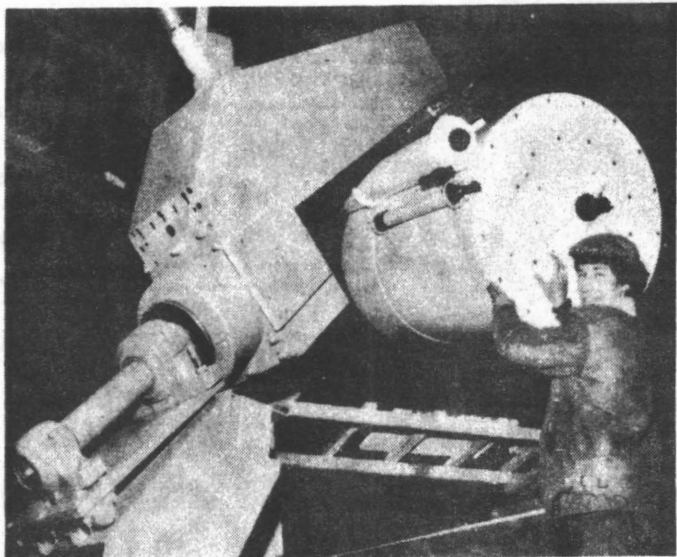
Bert Petersson.

Bidrag från läsekretsen i form av articklar
och diskussionsinlägg mottages tacksamt.
För att underlätta den redaktionella bear-
betningen, bör manuskripten skrivas på
skrivmaskin, med enkelt radavstånd. Var god
observera att manus endast skrives på
bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO - NYTT,
Box 3001,
381 03 Kalmar.

Nytt i korthet

Nu är teleskopet klart!

Anders Norman – med teleskop

Vi har tidigare berättat om sjutton-årige Anders Norman i Kalmar, han som blev så intresserad av astronomi, att han satte igång med att bygga ett eget teleskop. Men inte vilken liten tubkikare som helst. Nej, det största privatbyggda i landet; tuben skulle bli tre meter lång, och hela rasket skulle väga drygt fyra ton!

Tja, det var kanske en del förståsig-påare, som skrattade, men det gör de inte längre. För nu är teleskopet klart. Eller nästan klart. Själva speglarna är beställda, men de har ännu inte kommit.

Och nog har det normanska byggandet blivit uppmärksammat. I nästa vecka börjar han montera ner teleskopet; det ska nämligen fraktas till Tekniska museet i Stockholm för att ställas ut på Teknorama, den stora rymdutställningen, som invigs om ett par veckor.

– Som tur väl är betalar museet frakten, säger Anders.

Genom att vara med på Teknorama hoppas Anders kunna kapa åt sig ett och annat stipendium, vilket

kan behövas, för att bygga teleskop är inget billigt nöje, och Anders planerar stoppar inte med det.

Nej, han har redan varit ute och skrivit arrendekontrakt med domänverket om ett litet markstycke på Ebbegårde utanför Kalmar. Där är det goda observationsförhållanden och där tänker han bygga sitt observatorium.

Tre hundra tusen kronor ska byggnaden kosta, och meningen är att den ska stå färdig när speglarna till teleskopet anländer om cirka ett och ett halvt år.

– Fast först ska jag göra ett nytt försök att bilda en astronomisk förening i Kalmar, säger Anders. Det kanske blir lite lättare den här gången.

RYMDBUSS. Den amerikanska "rymdbussen" Pionjär Venus 11 på väg till Venus har släppt loss den första och största av sina fyra passagerare, en satellit på 320 kilo, rapporterar rymdforskarna i Palo Alto i Kalifornien. Satelliten, som döpts till Sounder, skall per fallskärm sväva ned mot Venus

Varelser från andra planeter?

PHOENIX (TT—AFP)

Två överstar som är pensionerade från amerikanska flygvapnet har under ed uppgivit att de med egna ögon sett de döda kropparna av utomjordiska varelser. Kropparna drogs fram ur vraket av ett havererat tefat, sade överstarna.

De omkomna var ungefär enoch tjugo långa. Deras hud var silverskimrande. Deras klädsel var av ett metallliknande material och verkade som om de svetsats till deras kroppar med extrem hetta.

Uppgifterna härrör från dokument som den amerikanska underrättelseorganisationen CIA av en domstol beordrats utlämna. Det var en organisation av tefatsobservatörer som krävt att få tillgång till pappren.

Enligt tefatsobservatörerna innehöll dokumenten en lång rad detaljerade beskrivningar av möten mellan amerikanska flygplan och oidentifierade föremål (UFO).

Instrument på Venus

MOSKVA (TT-Reuter)

Den ryska rymdsonden Venus 12 landsatte på torsdagen vetenskapliga instrument på planeten Venus yta, meddelade Moskvaradion.

Radion meddelade inte om instrumenten skickade tillbaka någon information till jorden.

Venus 12 är den andra sond som sovjetiska vetenskapsmän sändt mot Venus. Venus 12 sköts upp 14 september men dessförinnan, 9 september sköts Venus 11 upp. Några uppgifter om vad som hänt med den första sonden, som alltså borde ha nått planeten redan, har inte lämnats.

För bara två veckor sedan landsatte amerikanerna instrument på Venus nattsida.

Nu har Pluto tagit innerspår

Pluto är den planet som ligger längst bort från solen. Det vet vi sedan nära 40 år. Men i dag stämmer det inte längre.

Nyligen tog sig nämligen Pluto in innanför Neptunus bana. Neptunus är nu solsystemets yttersta planet ända tills den 14 mars 1999.

Då träder Pluto åter utanför Neptunus bana och återtar sin tidigare position.

Pluto upptäcktes så sent som 1930, av Clyde Tom-
baugh vid Lowell-observa-
riet i Massachusetts, USA.
Det är nu första gången se-
dan planeten lämnar sin
plats ytterst i solsystemet.

Men enligt beräkningarna åter-
upprepas händelsen vart 248:e år.
Pluto trädde alltså innanför Neptu-
nus bana även åren 1731, 1483, 1235,
osv . . .

Återinträdet i den yttersta pia-
netbanan sker alltid 20 år senare.

Egentligen korsade Pluto Neptu-
nuns bana redan i november, upp-
ger man på USA:s marinobservato-
rium. Men först nu är Neptunus
längre från solen än Pluto, vilket
beror på planeternas elliptiska ba-
nor.

Det finns ingen anledning till oro
fast omloppsbanorna korsar var-
andra. Planeterna kolliderar aldrig,
säger astronomerna.

Banorna ligger så att de två pla-
neterna aldrig kommer varandra
närmare än ca 400 miljoner kilome-
ter.

Så sent som förra året upptäckte
man att Pluto troligen har en egen
måne. Den kallas Karon, är ganska
stor och kan bara ses från planetens
ena sida.

STOR ISKLUMP

Förutom att vara den – oftast –
mest avlägsna planeten är Pluto
också solsystemets minsta. Dess
diameter är ca 3 000 kilometer och
massan omkring en åttondel av vår
månes.

Forskarna tror att Plutos yta är
täckt av frusen metan. Planeten tros
var en stor isklump med vatten, me-
tan och ammoniak som främsta be-
ståndsdelar.

Neptunus existens fastställdes
1846. Planeten hade observerats
redan tidigare, men togs först för en
avlägsen stjärna.

Åtta satelliter upp samtidigt

MOSKVA (TT-TASS)

Åtta sovjetiska Kosmos-satelli-
ter, nr 1 051 till nr 1 058, sköts upp
med en och samma raket i tisdags.
Alla satelliterna medför instru-
ment för utforskning av den yttre
rymden.

Alla utrustning fungerar normalt,
och satelliterna har gått in i banor
som ligger nära de i förväg beräk-
nade. Största avståndet till jorden
är 1 530 km och minsta 1 451 km,
banornas lutningsvinkel 74 grader
och omloppstiden 115,5 minuter.

Överhuset diskuterar invasion från rymden

Medan brittiska regeringen under torsdagen försökte lösa
den allvarliga krisen på arbetsmarknaden, som håller på att
lamslå landet, diskuterade överhuset en eventuell invasion
från rymden. Överhusets ledamöter består av adelsmän el-
ler kvinnor. Huset har ingen formell makt.

– Pondera att ett antal tefat lan-
dade på jorden i morgon. Då skulle
folk råka i panik därför att de inte
var förberedda på en sådan situa-
tion, sade lorden av Clancarty. Han
tycker att alla regeringar i världen
skulle samarbeta och jämföra iakt-
tagelser av flygande tefat.

Överhusets ledamöter lyssnade
uppmärksam. Ingen sade emot
lorden som anses vara expert på
området. Han har nämligen själv sett
ett flygande tefat från sitt köksföns-

ter. Han har dessutom skrivit en rad
böcker i ämnet. Alla var sams om att
regeringarna världen över bör jäm-
föra sina rapporter om flygande te-
fat.

Lorden av Kimberley påpekade
att den brittiska regeringen inte äg-
nar någon större uppmärksamhet åt
problemet.

– Så vitt jag vet finns det bara
två kontorister på försvarsdepar-
tementet som sysslar med flygande te-
fat, sade han.

Lorden av Clancarty tyckte att
åtminstone fransmännen tar fly-
gande tefat på allvar. Däremot var
han missbelåten med amerikaner-
na.

Ljudlöst föremål skarpt lysande sågs i Sundsvall

SUNDSVALL (TT) – Vi trodde inte våra ögon. Att det
inte var flygplan är helt klart. Vi såg varken några blin-
kande ljus eller hörde några ljud. Det enda vi såg var det
främmande föremålet som var upplyst av ett mycket
skarpt sken.

Det säger musikdirektör Paul
Carlgrén, Bergsjö, till Sundsvalls
Tidning. Han och hans fästmo åkte
längs E 75 sju mil väster om Sund-
svall när de plötsligt fick eskort av
två flygande föremål. Under ca tio
minuter flög de två föremålen med
samma hastighet som bilen. Vid
Ljungaverk ändrade det ena kurs
och försvann utom synhåll. Det an-
dra stannade på himlen ovanför bi-

len. Paret stannade då och klev ur i
den stjärnklara natten.

– Det var stort som en jättestjär-
na, säger Paul Carlgrén. I över tio
minuter stod det stilla över oss. Inga
flygplansljud hördes. Föremålet var
omgivet av ett skarpt ljussken. Det
var omöjligt att bedöma avståndet
till föremålet, men det var 50 gånger
större än det ljus man uppfattar från
en stjärna.

Ljusklot förbryllade Uppsalabor

UPPSALA (TT)

Satellit eller meteorit? Det und-
rade många Uppsalabor och
stockholmare när de på torsdagen
såg ett lysande föremål på himlen.

Sture Wickerts på FOA berättar
att man fått flera anmälningar om
ett grönt resp rött klot. Han uteslu-
ter inte att det är något rymdföre-
mål.

I Uppsala såg folk ett ljusklot med
grönt sken, i Stockholmsområdet ett
med rött.

Enligt Wickerts händer det ett par
gångar per år att man får rapporter
om att s k stenmeteoriter fallit
ner.

Klotsken

Två flygande glödande klot som
lämnade gråaktiga gassvansar efter
sig såg makarna Britt och Kalle Ja-
kobsson i jämtländska Hålland för
några dagar sedan. Kloten var un-
gefär 4–5 meter i diameter och de
flög sakta, berättar Britt. Det mest
fascinerande var det violetta sken
som lyste upp omgivningen runt klo-
ten.

TROTS att raketen Blue Max byggs i Robert Truax trädgård, påstår han att den är lika säker som NASA:s.

MARTIN GER SIG FRI-VILLIGT UT I RYMDEN - I EN HEM-BYGGD FYR-VERKERIPJÄS

■ Robert Truax vill strax utanför Saratoga i Kalifornien skilja sig inte från de övriga villorna i området. Trebilsgaraget tillhör standarden för villorna här.

Skillnaden är bara att i Robert Truax garage står det inga bilar. Istället är villagaraget omändrat till bygghall för världens minsta rymdraket.

När Robert Truax, 61, förra året pensionerades från sitt jobb som ingenjör vid amerikanska rymd-forskningsprogrammet NASA, där han deltagit i konstruktionsarbetet på de amerikanska Polarisrobotarna, beslöt han sig för att visa att han var kapabel att bygga en bemannad rymdraket hemma i garage.

De tekniska kunskaper-na hade Robert Truax. Allt vad han behövde göra var att skaffa material och en villig kandidat till jobbet som astronaut.

Efter ett års arbete med raketbygget är nu ytter-höljet klart. Vad som åter-står är byggandet av de två

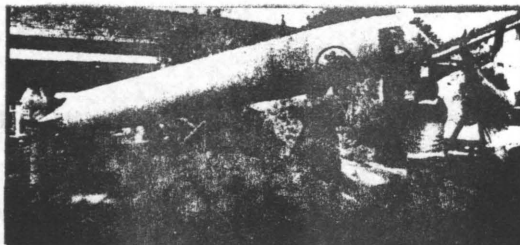
motorerna.

Raketen är konstruerad som en trestegsraket. Den aktre drivraketen kopplas ur när raketen lämnat jor-dens dragningskraft. Den andra drivraketen an-vänds till att skjuta förar-kapseln med astronauten åter till den jordiska atmo-sfären.

När raketen kommer närmare jorden kopplas den sista drivraketen bort och kapseln med astro-nauten i faller i en fall-skärm mot jorden. För-hoppningsvis kommer sen astronauten att landa i Stilla Havet.

Eftersom rymdraketen "Blue Max" konstruerats för nöjes skull och inte skall utföra några ve-tenskapliga observationer kan den göras i minifor-mat.

Astronautjobbet har Martin Yahn, 31, fått tack vare att han är liten till växten och med lätthet får rum i den lilla kabinen. Hans enda jobb är att koppla bort de båda driv-raketerna samt utlösa fall-skärmen vid återfärden till

TRESTEGSRAKETEN är så lätt att fem man kan bä-ra den. Den ska skjutas upp från en idrottsplats.

jorden.

Hela det privata rymd-projektet har finansierats med förskott från företag som hyr annonsplatser på raketen. Ett TV-bolag har försäkrat sig om sänd-ningsrätten till starten.

Starten för den privata rymdraketen "Blue Max" beräknas ske i slutet av nästa år. Robert Truax kommer då att hyra en stor idrottsplats i Saratoga och låta raketen starta där-ifrån. Biljetter till starten har redan börjat säljas.

Själv är Robert Truax övertygad om att hans rymdraket kommer att fungera. Även hans kom-panjon amatör-astronauten Martin Yahn är helt över-tygad om att han kommer att återvända till jorden oskadd.

Samtidigt bryr myndig-heterna sina huvuden över hur man skall lyckas stop-pa det privata rymdpro-jektet. Men hittills har man inte hittat någon lag eller bestämmelser som förbjuder privatpersoner att sända upp rymdrake-ter.

ASTRONAUTEN Robert Yahn, 31 år, fick jobbet för att han är så liten. Han var den ende som kom in i raketen!

Vad i hela världen?

Att ämnet UFO intresserar allmänheten behöver man inte tvivla på, särskilt då man får veta, att "the United States Government Printing Office" år 1969 låtit publicera en bibliografi över tusentals UFO-artiklar, böcker och andra publikationer i en 400-sidig bok.

I förordet till denna säger Lynn E Catoe, som sammanställt bibliografin, bl a att "en stor del av den tillgängliga UFO-litteraturen är nära förbunden med mysticism och metafysik. Den behandlar sådana områden som telepati, automatisk skrift, osynliga väsen, spöken, poltergeist-fenomen och besatthet. Många av UFO-rapporterna, som publiceras i populärpressen återger påstådda händelser, som till förvillelse är lika andebesatthet och psykiska fenomen, vilka redan länge har varit kända för teologer och parapsykologer". Lynn Catoe har alltså kommit till samma syn på UFO-login som Sture Wickerts.

Om herr Schelin i Borgholm hade läst på litet bättre, skulle han ha kunnat se, att Wickerts skarpa fördomande gäller de rapportörer, som kommer med de oförklarliga rapporterna.

Låt mig ge ett exempel på vad sådana oförklarliga rapporter kan leda till.

Jag har framför mig en pocket med titeln "UFOs - What on Earth is Happening?" av Weldon/Levitt i vilken författarna på fullaste allvar vill föra i bevis, att UFOs är fenomen framkallade av onda andar, som genom manipulering av och med magnetfält lyckas förändra vår normala perception, och få oss att tro på sådant som inte finns. Andarna kan även på olika sätt framkalla "riktiga" UFOs, synliga för alla. Demonerna i bibeln kan bokstavligen talat manipulera med och omvandla materia (se 2:a Mos 7: 9 - 12; 22: 8 - 17). Med de krafter de onda andarna förfogar över, kan de rent

teoretiskt förvandla ett klippblock till ett UFO, skapa humanoider ombord och landa öppet och på så sätt "bevisa" existensen av en intergalaktisk civilisation.

Nu kan man undra, vart författarna vill komma, sedan de "bevisat", att det är demonerna, som är framme. Jo, deras problem tycks vara att om det finns utomjordiska civilisationer så återstår den enda möjligheten för Gud att återlösa alla dessa millioner varelser därigenom, att han återföds som en av dem (Heb. 2:17) på var och en av deras egna planeter, och sedan måste han få Kristus att dö om och omigen i olika skepnad. Författarna menar, att då måste Kristus återfödas som monster, som en dvärg, som en pyramidformad varelse, som något med sex armar och fyra ben etc, eftersom det är så en del UFO-nauter ser ut. Heb 9:25 - 28 anses visa, att detta är omöjligt. Men det faktum, att Kristus skall vara en människa, betyder att andra fallna varelser aldrig kan bli återlösta. Den här boken utgör inget undantag, det finns fler med liknande synpunkter. Hela bevisföringen mynnar ut i att det enligt Bibeln inte kan finnas några intelligenta varelser i universum utom människan, och att all UFO-aktivitet styrs av onda andar med den överste onde anden som ledare.

Författarna anser, att demonerna håller på att förbereda Antikrists snara övertagande av jorden. UFO-logen Boris Jungkvist anser däremot (i tidningen Vi nr 4 1979) att det finns UFO-intelligenser ute i rymden, vilka inte vill avslöja sin närvaro på jorden. Detta beror på att de har en långsiktig plan på att ta över jorden när miljöförstöringen fullbordats, och den mänskliga kulturen går under. Si eller så, en otrevlig framtid, men lyckligtvis rör det sig i bägge fallen om dålig

SCIENCE FICTION

Det sägs i Borgholm

att flera fullmäktigeledamöter på måndagskvällen såg ett ljusfenomen över sundet. UFO-specialisten Gunnar Schelin är inkopplad på fallet;

Flygande föremål

I fredags kväll vid 18-tiden såg en dam i Köpingsvik två mystiska skarpt lysande vitgula flygande föremål med inslag av blått. De blinkade hela tiden och färdades på mycket låg höjd från sydost mot nordväst. Hastigheten var lägre än ett propellerplans. Samtidigt hördes ett egendomligt ljud vars make damen aldrig tidigare hört.

Efter Borgholms kommunfullmäktiges möte imåndags kväll observerade ett flertal ledamöter ett mystiskt flygande objekt passera över "stan".

Några detaljer har inte stått att få, då ingen vågat kontakta oss, trots att man vid det här laget borde veta att vi är mycket angelägna om att bevara alla uppgiftlämnarnas anonymitet.

Vid besök i Löttorp kom jag i kontakt med flera personer som på fredagskvällen iakttagit troligen samma föremål som setts i Köpingsvik.

GUNNAR SCHELIN

UFO-attityden

Efter den senaste tidens intensiva UFO-debatt i pressen har flygofficerare av högre militära grader tillhörande olika flygförband kontaktat mig, och därvid uttryckt sin förtrytelse över den officiella negativa attityden till UFO.

De säger sig flera gånger både per radar och visuellt iakttagit UFO-objekt. De berättar att de vid åtskilliga tillfällen jagat UFO-föremål, men då de kommit inom "räckhåll" har objekten ökat hastigheten till mellan 6 000 - 10 000 kilometer.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

UFO-varelser obducerade!

Man kan nu förmoda att leendet har stelnat hos dem som skrattat åt och försökt bortförklara existensen av UFO:s.

Det första verkligt påtagliga och absoluta bevis för UFO:s har nu framkommit. Enl pressmeddelande vilket kunnat läsas i alla världens tidningar, så har på anmodan av en domstol den amerikanska underrättelseorganisationen CIA utlämnat uppgifter vars sanningshalt två överstar inom flygvapnet bekräftat med ed. De har med egna ögon sett ett stort "tefat" med varelser som tillvaratagits av den amerikanska militären.

Detta fall har sedan länge varit känt av oss ufologer, men vi har inte talat så mycket om det, ty tilldragelsen verkade alltför fantastiskt för att någon skulle tro det. Händelsen inträffade i New Mexico USA. En trädgårdsmästare var första ögonvittne när det inträffade. Han fick utstå långa och pressande förhör av militären, och blev tillsagd att tåla vad han sett, i annat fall kunde det gå honom illa. Så småningom framkom flera vittnen - en läkare och en officer, vilka talade om att de varit med vid undersökningen av farkost och besättning.

Denne trädgårdsmästare berättar att efter en kort stund infann sig militär och avstängde området. Efter mycket besvär lyckades man taga sig in i det diskusformade objektet, och där fann man elva döda små varelser som var 120 cm långa. Läkaren berättade att man obducerade ett av liken och det visade sig att de inre organen liknade våra, men hjärnorna var onormalt stora och beräknades vara minst 300 år gamla. UFO:t liksom liken transporterades skyndsamt bort. Liken för att djupfrysas. Händelsen mörklades.

Följande rubriker har kunnat ses i tidningarna den senaste tiden: "UFO kidnappade en australiensk flygare med plan och allt. Polis i Italien kidnappades två gånger av UFO. Oförklarliga strömvabrott-UFO släkte belysning. Ett V-team filmade UFO:s över Nya eeland. Filmen har visats i Austraens - och Englands TV.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

Otroligt men sant-

Sign Science Fiction är en flitig UFO-skrubent men har råkat i affekt på grund av den mur av skepsis han omger sig med. Likt den 'ståndaktige tennsoldaten' står han kvar på barrikaderna och kämpar "to bitter end".

Han läser tidningarna som fan läser bibeln. Det är en gåta hur han kunnat undgå att se pressmeddelandet om tefatslandningen. Det var undertecknat B B-AFP Phenix. Detta med B B verkar roa signaturen SF omåttligt. Det är underligt vad folk har små pretentioner på nöjen.

Ni är mycket skeptisk rörande sanningshalten i allt om UFO. Om det nu inte är jag som diktar så måste det enl. er uppfattning vara CIA eller möjligen nyhetsbyråerna som bluffar. Är man så skeptisk måste det vara fel någonstans.

Ni framhåller Sture Wickerts som expert när det gäller UFO. Det skulle vara intressant om ni kunde tala

om vad slags utbildning W har när det gäller UFO. Nej, W är ingen expert. Hans uppgift är bara att lugna ner allmänheten. Han får in cirka 100 UFO-rapporter årligen, medan vår förening kan få in ända upp till 3 000. Han har förutfattade meningar om UFO och ägnar UFO-frågan ett mycket förstrött intresse.

Ni citerar tidn. Vi nummer 4, där Sture Wickers säger att det bara är obildade, eller sjuka och underliga människor som rapporterar om UFO. Det var verkligen underligt att det är just sådana som vänder sig till FOA. De som rapporterar till oss (jag får ca 100 rapporter varje år) är intelligenta över medelmåttan. Vad det gäller W och er beskyllning mot rapportörerna tycker jag den är fruktansvärd och måste säga som Fabian Månsson: "Vet hut - vet sjufallt hut". De flesta tidningar söker vara objektiva. De vänder sig oftast till någon som de tror är expert, tex en vetenskapsman eller

FOA. Så gjorde även tidningen Vi. När de hade en artikel i nummer 4 i år där fyra poliser, Harry Björkström, Bertil Jutti, Roger Nordström och Georg Heisner berättade om en tre timmars UFO-upplevelse, vände de sig till Sture Wickerts och en astronom vid Stockholms Observatorium. Polisen berättade att de såg ett UFO på låg höjd över Farsta.

Astronom Tor Vestin säger: Det är orimligt att tro att det inte skulle finnas intelligent liv ute i universum. Bara i vår galax Vintergatan finns det åtminstone en miljard stjärnor som bör ha planeter. Det kan finnas andra system där ljushastigheten istället är den lägsta hastigheten.

Vad är det som säger att våra fysikaliska lagar är absoluta? Ni uteslöt ovanstående citat. Det passade inte Edra intentioner.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

HÄR TITTAR AINA PÅ STJÄRNORNA!

Ett observatorium är ett ställe där man tittar på stjärnorna genom jättestora kikare. Trodde jag. För att få veta hur det verkligen var åkte jag till Stockholms observatorium och pratade med en professor i astronomi (läran om stjärnorna), Aina Elvius.

När jag frågade Aina vad man gjorde när man var astronom mer än kikade på stjärnorna, så skrattade hon och svarade:

– Det är en sån liten, liten del av vår tid som vi ägnar åt att »kika på stjärnorna», som du säger. Mesta tiden går åt till pappersarbete.

– Och när vi tittar på stjärnorna, så händer det inte så ofta att vi tittar med våra egna ögon, som man gör i en vanlig kikare. Utan vi tycker att det är bättre att fotografera stjärnorna och titta på bilderna sedan.

– Det gör vi på nätterna, när det är mörkt.

Stockholms observatorium ligger i Saltsjöbaden, en bit utanför Stockholm. (Det finns observatorier i Uppsala och Lund också.) Där finns stor gammal huvudbyggnad och flera mindre, runda hus med välvda tak, som kupoler.

En kupol är som en »halv boll». I vart och ett av de runda husen står ett stort teleskop (»stjärnkikare»). Jag följer med Aina ut för att titta på ett. Det är iskallt därinne, ingen uppvärmning alls.

– Det går inte att ha värme på, då blir det dallringar i luften, och man ser sämre, förklarar Aina.

Hon går fram till ett manöverbord och trycker på en knapp. Hela taket börjar vrida sig runt, med ett väldigt gnissel och knakande. Det är nästan lite spöklikt. Det finns en lucka i taket, som man öppnar och riktar teleskopet genom när man ska titta. Det gäller att den står åt rätt håll, mot stjärnan som man ska titta på. Därför måste man kunna vrida på taket så att luckan kommer rätt.

Inga »flygande tefat»

Händer det aldrig att astronomerna får se något »fly-

gande tefat» när de tittar ut mot natthimlen? frågar jag.

– Nej, det finns förklaringar på alla underligheter, svarar hon bestämt. Det kan vara belysta moln eller satelliter. Eller en starkt lysande planet. Det har faktiskt hänt att flygvapnet har varit uppe och jagat efter planeten Venus!

– Venus syns förresten bra på morgnarna just nu. Jupiter kan vi se på kvällen. Mars är bara uppe när solen lyser, så den ser vi inte alls.

Men hur skiljer man en planet från en vanlig stjärna?

– Jo, planeten ser ut som en väldigt stark stjärna. Den är närmare och verkar därför stadigare. Den skimrar inte så mycket.

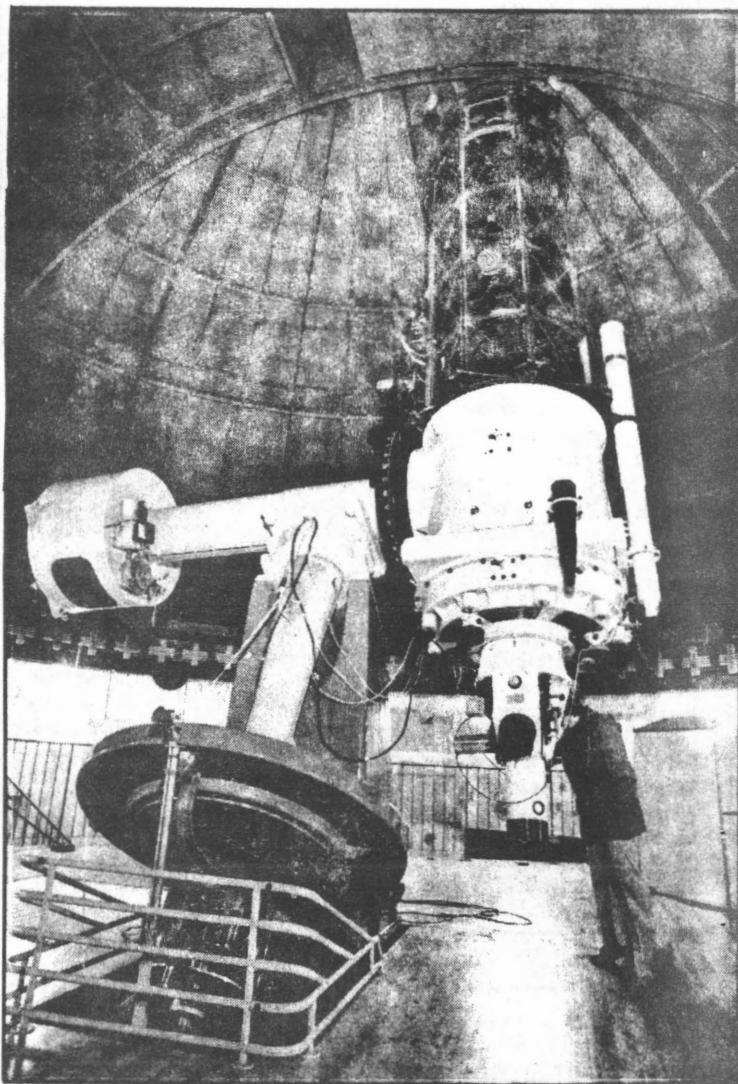
Liv i rymden?

Finns det någon chans att hitta liv på andra planeter?

– Inte på någon av de planeter vi känner i alla fall. Där finns inte förutsättningarna. I Amerika arbetar forskarna med att försöka ta emot radiosignaler från rymden, som skulle tyda på liv, och man skickar själv ut sådana signaler också. Men det är liten chans till kontakt. Tänk bara på avståndet – till den närmaste stjärnan tar det fyra år att skicka ett meddelande. Fyra år till för att få något svar. Andra stjärnor kan det ta århundraden att nå...

De svenska astronomerna har inte mycket att göra med uppskjutningar av satelliter och raketer och sådant. Men de får veta en massa, speciellt genom de amerikanska uppskjutningarna.

– Vi har en grupp här nu som ska vara med om en amerikansk raketuppskjutning i Kiruna, berättar Aina.

Så här stora teleskop (stjärnkikare) har man på ett observatorium. Professor Aina Elvius visar var man tittar någonstans. Luckan i taket är inte öppen, för det ligger tjockt med snö på taket som skulle rasa ner om man öppnade det. (Foto: Kjell Johansson)

Präster faraonernas mättekniker

Pyramiderna är ett av världens sju underverk. De byggdes 4 000 år f Kr, men redan på den tiden kunde man göra byggnadstekniska mätningar även om metoderna skiljer sig från dagens mätteknik.

Pyramiderna står exakt med sidorna i de fyra väderstreckens riktning. Hur bar man sig åt för att klara detta?

Jo, man hade observerat att alla stjärnor roterade runt nordpolen (om egyptierna kallade den för nordpolen vet vi inte).

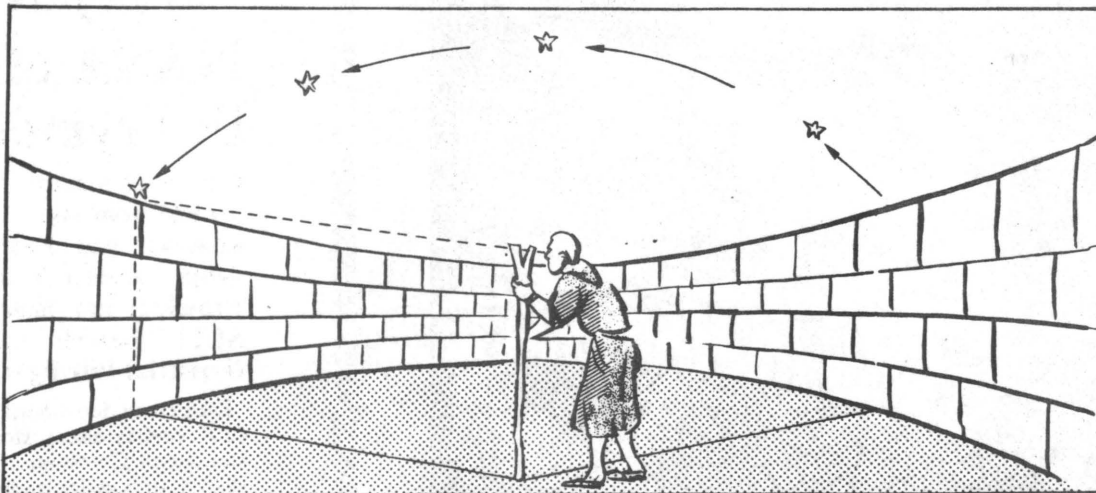
Man byggde en rund mur mitt på byggplatsen och murens krön gjordes plant – antagligen genom rännor där man med vattnets

hjälp kunde göra krönet vågrätt.

När detta var gjort ställde sig en präst (!) i cirkelns mitt. Hans uppgift var att under en (stjärnklar) natt följa en stjärna från dess uppgång till dess nedgång. Man markerade i muren såväl uppgång som nedgång.

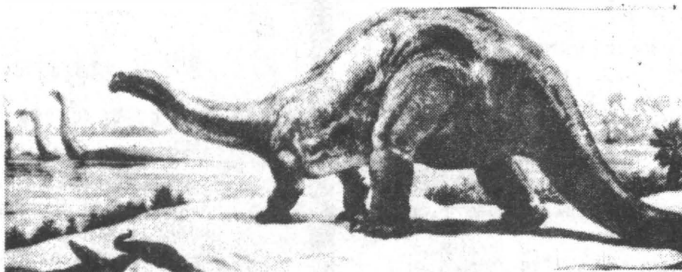
Därefter drog man en linje från cirkelns mittpunkt till vardera markeringarna.

Prästerna hade också räknat ut att om man drog en tredje linje som delade den mellanliggande vinkeln mitt itu så skulle denna linje peka rakt mot norr.

En präst ställde sig i cirkelns mitt och följde en stjärnas upp- och nedgång.

Varmare värld äventyrar mänsklighetens framtid

Människans bruk av fossila bränslen och skövlingen av skogarna förorsakar en allt snabbare uppvärmning av atmosfären. Den här utvecklingen kan leda till en katastrof för allt liv på jorden.

Genomsnittstemperaturen på jorden kan öka med sex grader Celsius under nästa århundrade.

För lite över 70 miljoner år sedan, mot slutet av kritaerioden, uppfyllde väldiga kräldjur, primitiva däggdjur och miljoner insektsarter fastlandet medan oceanerna myll-

rade av liv. Sedan utplånades plötsligt minst tre fjärdedelar av alla levande arter samtidigt över hela jorden.

McClellan har sammanställt övertygande bevis för att en snabb uppvärmning av jordens klimat var orsaken till katastrofen.

Sedan industrialismens genombrott har koldioxidhalten i luften stigit med fjorton procent och genomsnittstemperaturen med bortåt en grad. Temperaturen kommer att ha stigit med ytterligare en grad vid århundradets slut.

Tefaten över Australien var Venus?

SYDNEY (TT - Reuter)

En av Nya Zeelands främsta astronomer, David Mabin, avfärdade på tisdagen uppgifterna om en rad flygande tefat, s k oidentifierade flygande föremål, över Australien och Nya Zeeland den senaste tiden. Även det australiska försvarsdepartementet, som inte fått några officiella besked om tefaten, ser med stor skepsis på alla iakttagelser som sägs ha gjorts.

Mabin, som är chef för Mount John-observatoriet i Nya Zeelands södra alper, säger att de som tror sig ha sett tefat med största säkerhet sett planeten Venus, som just nu lyser som starkast.

Med 99 procents säkerhet rör det sig om Venus. På grund av det stora avståndet kan ljusskenet iakttagas från ett flygplan eller en bil se ut att röra sig med samma hastighet, säger Mabin.

Sedan den australiska televisionen härom dagen visade bilder med suddiga lysande föremål har det strömmat in rapporter om flygande tefat. Minst tolv polismän uppgav sig ha sett ett blått föremål flyga över Australiens ostkust tidigt på tisdagen.

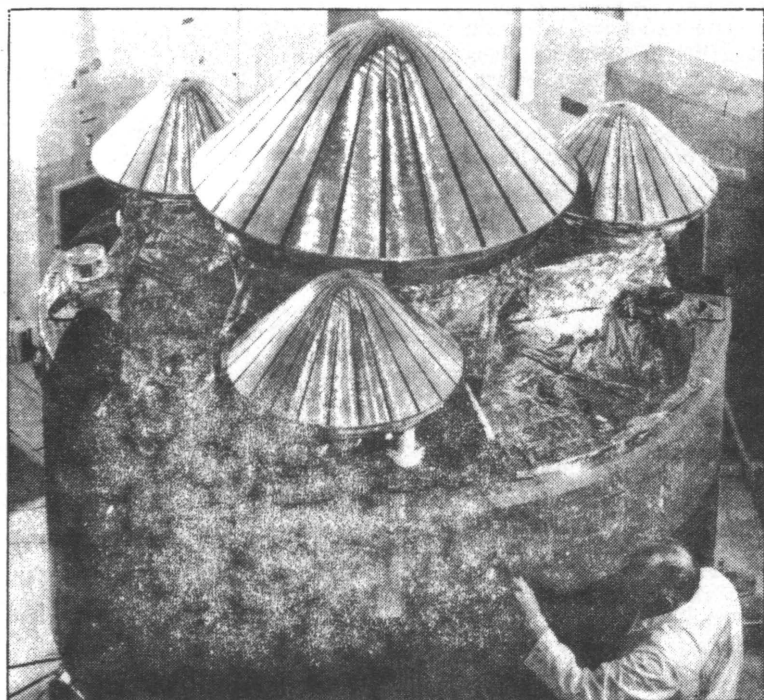
Nu pejlar NASA efter liv i rymden

I oktober startar NASA ett projekt som siktar till att få kontakt med andra intelligenta varelser i universum. Projektet går under namnet SETI (Search for Extraterrestrial Intelligent Beings).

Från en av den amerikanska flyg- och rymdstyrelsens största radarstationer i Goldstone, Californien, skall 1 milj skilda radiofrekvenser på avstånd upp till 1000 ljusår från jorden letas igenom.

De signaler man får kommer att sorteras i en datoranläggning som känner igen naturliga signaler. Sådana alstras bl a av solen, Jupiter, kvasarer och pulsarer samt andra ställen i universum.

Projektet kommer att drivas i minst fem år till en årskostnad av drygt 50 Mkr.

Multisondens "svampar" är de fyra sönerna placerade på moderfarkosten.

Rapport från Venus hjälper meteorologer förstå vädermönster

NASA – den amerikanska rymdflygstyrelsen – har nu sänt en multisonde till Venus.

Farkosten som består av en moderdel och fyra sonder – skall i december ha avverkat cirka 350 miljoner kilometer och befinner sig då 10 miljoner kilometer – eller 20 dagar från Venus.

I början av januari går multisonden in i Venus' atmosfär och separerar.

Moderfarkosten och de fyra sönerna placerar sig i den hemisfär som är vänd mot jorden.

Den större av de fyra sönerna ska i venusatmosfärens lägre del mäta molntäthet, atmosfärisk struktur och kemisk sammansättning.

Den ska också rapportera om planetens energibalans och vindhastigheterna i atmosfären.

De tre mindre sönerna går in i atmosfären ett hundratal mil ifrån

varandra – två av dem på planetens nattsida.

Moderfarkosten går in i den yttre atmosfären och jonosfären och levererar en rad data innan den brinner upp.

Projektet "Pioneer Venus" omfattar också en orbiter, dvs en rymdfarkost som ska kretsa i en bana runt Venus.

Tidtabellen är snäv; orbitern som skickades iväg i maj i år kommer att gå in i sin bana runt Venus endast ett par dagar innan multisonden anländer.

Med hjälp av hundratals mätningar ska jordens meteorologer få en detaljerad karaktäristik av Venusatmosfären. Den kunskapen behövs för att vi bättre ska förstå jordens vädermönster.

123 dygn i rymden

MOSKVA (TT)

De sovjetiska kosmonauterna Vladimir Kovaljonok och Alexander Ivantjenkovs rekordlånga rymdfärd gick på måndagen in på sin femte månad och fortfarande finns inga antydningar om när deras vistelse på rymdstationen Saljut 6 skall avslutas.

Kovaljonok och Ivantjenkov har nu vistats 123 dygn i rymden och därmed överträffat alla tidigare uthållighetsrekord i rymden inklusive det gamla rekord på 96 dygn som deras kolleger Jurij Romanenko och Georgij Gretjko satte i mars.

När Kovaljonok och Ivantjenkov lämnade stjärnstadens i våras blommande syrenerna men nu börjar träden i skogarna fälla sina blad, påpekade nyhetsbyrån TASS på måndagen.

.. ASTRONOMI ..

Enligt biblisk tideräkning inträffade skapelsen för ca 6000 år sedan. Den engelske geologen Charles Lyell (död 1875) kunde inte utan att kapitalt underkänna sina naturiakttagelser pressa ihop jordytans historia till ett så ringa antal år.

En annan tidskrävande händelse, livets uppkomst, kunde ännu inte närmare tidsbestämmas, men att arternas utveckling fordrade långa tidrymder, var i varje fall klart, inte endast för Charles Darwin. Numera nöjer sig biologerna inte med årmiljoner. Budet har höjts till en eller annan miljard.

Vad har då nutida vetenskap att säga om materiens och universums ålder? Denna har angetts till 20 miljarder år, men på grund av stjärn världarnas (galaxernas) inbördes gravitation har deras rörelser i världsrummet bromsats något, vilket anses motivera en prutning av åldern till ca 15 miljarder år. I den vetenskapliga debatten om universums ålder, mekanik och "livsytringar", träffar man på företeelser, kända sedan länge, såsom ljusets brytning, spektralanalys, frauenhoferska linjerna, rödförskjutning, dopplereffekten m.m. Vad som framför allt banat väg för nya tolkningar har inte så mycket med den numera ganska välkända universella ljusstrålningen att göra. Fysikprofessorn vid Harvard-universitetet Steven Weinberg berättar förenklat – enligt förlagspresentationen "lättfattligt" – om den moderna fysikens syn på universums ursprung och tidigaste historia. Bokens titel *De första tre minuterna* (Rabén och Sjögren, 178 sid) låter beskedlig med tanke på att världsalltet funnits till i 20 miljarder år eller kanske 15.

Det har i sen tid upptäckts ett diffust radiobrus, som genomstrålar världsalltet och som tolkas som en kvarleva från tiden strax efter dess explosiva födelse. Temperaturen var vid tillfället – eller för att vara noggrann en hundradels sekund efter smällen – 100 miljarder grader Celsius! I den hetta kan inga atomkärnor, atomer eller molekyler existera. Men det blev hastigt dragligare förhållanden.

Efter ungefär en tiondels sekund från startskottet hade sop-

Den stora galaxen M 31 i Andromeda. Detta är den stora galax som ligger närmast vår egen. De båda mindre ljusa fläckarna är två mindre galaxer

pan av elementarpartiklar svalnat till 30 miljarder grader, efter en sekund 10 miljarder och vid fjorton sekunders ålder var universums temperatur 3 miljarder grader. Vid slutet av tredje minuten skulle en tänkt termometer visa på en miljard. Det är en intressant värmenivå, för nu var tiden inne för uppkomsten av enkla atomkärnor, tungt väte (deuterium). Det är om de första minuterna boken handlar. Ökad möjlighet att tränga in i dessa invecklade problem uppstod i och med upptäckten av det "fossila" och ännu existerande radiobruset i universum, ett slags sfärernas diskreta musik, som transponerad till ett nytt "tonspråk" – till modern kvantteoretisk mekanik från den klassiska elektromagnetiska mekaniken – har kunnat avlockas nya allt mer förbluffande hemligheter,

en fysiker skulle nog kunna säga "skönhetsvärden".

Jag känner mig inte rustad att meningsfullt och någorlunda fullständigt relatera tankegångarna och vågar mig inte på att ytterligare förenkla ämnet, i varje fall inte mycket utöver vad författaren själv har tillåtit sig. Popularisering kan innebära ett visst våld, vilket lämpligast bör utövas av en som behärskar ämnet. Mina resterande gymnasiekunskaper i favoritämnena fysik och astronomi är alldeles otillräckliga. Några ord av författaren har jag utnyttjat som räddande halmstrån: "Jag kan inte neka till att det känns en smula överklagt att sitta här och skriva om de första tre minuterna som om vi verkligen visste vad vi talar om." I min situation, som inte

är fackmannens, kan jag tycka något liknande... att sitta här och skriva om en bok som om jag verkligen begrep allt vad Weinberg har att förtälja. Hans känsla av otillräcklighet har att göra med människans vilshenhet inför de principiellt olösliga världsgåtorna. Icke-specialisten har en extra belastning i bristande kunskap. Belastning? Kanske inte enligt Weinberg, som intygar, att ju bättre vi lär oss förstå världsalltet, desto meningslösare verkar det. Men det hindrar på intet sätt mig (eller läsaren?) att fascineras av bokens vidunderliga ämne och samtidigt gripas av beundran för människans obetvingliga lust och förmåga att med förfinad teknik och växande kunskap tränga in i tillvarons innersta hemligheter, det må nu vara medvetenhetens gåtfulla uppkomst eller morallagen i oss eller stjärn världen utanför oss.

Modern fysik är de minsta tänkbara avståndens vetenskap men också de största icke tänkbara avståndens i tid och rum. Egendomligt att den vetenskapen kommit att spela en så framträdande roll i dagens politiska debatt. Om vi utsträcker perspektivet förbi nästa sekelskifte, förbi den beryktade kärnkraftsparentesen, skymtar nya horisonter. Människan är ständigt på marsch. I själva verket går vi – på längsta tänkbara sikt – mot en undergång i gränslös köld eller fruktansvärd hetta. Kanske mer intressant än skrämmande? Weinberg ger i bokens slutrader en sorts svar:

"Om vi inte kan finna någon tröst i resultaten av vår forskning, kan vi åtminstone hitta en tröstegrund i själva forskandet. Vi män och kvinnor låter oss inte längre hugnas av berättelser om gudar och jättar och begränsar inte vår tankevärld till vardagens rutinproblem – vi bygger också teleskop och satelliter och acceleratörer och sitter dryga timmar vid våra skrivbord och grubblar över vad instrumentens observationer kan innebära. Vår strävan att förstå världsalltet är en av de verksamheter som lyfter människolivet en aning ovanför farsens plan till någonting som har värdighet av tragedi."

BROR FORSMAN

Han tänker i kosmiska banor

ny teknik 1978-10-12

Houston, Texas (Ny Teknik)

Rymdkolonier, permanent befolkade med människor som på konstgjord väg gjorts till "bättre" människor, är ingen särskilt avlägsen framtidsvision. Den kommer att vara verklighet om ca 20 år. Detta om man får tro Alfred Lunde, norskfödd amerikan, som jobbar på NASAs planeringsavdelning för bemannade rymdfärder. Jan C Aschan har samtalat med honom.

— Vi måste ut i rymden för att söka efter sanningen, säger Alfred Lunde som arbetat vid NASA i över 12 år. Han är knuten till NASAs avdelning för bemannade rymdfärder i Horston, Texas och har således varit med om att planera den första bemannade rymdfärden till månen, Apollo-projektet.

Det jobb Alfred har är egentligen det enda i världen han verkligen vill ha. Ända sedan han som pojke betraktade norrskenet hemma i Bergen har hans allt omfattande intresse varit astronomi. När han var 15 flyttade familjen till USA och där tog han småningom civilingenjörsexamen. Sen dess har det varit rymden för hela slanten.

— Mitt första jobb inom NASA bestod i att vara med och utveckla sammankopplingstekniken i Geminiprojektet. Men ganska snart kom jag in på Apollo-projektet, berättar Alfred Lunde.

— Bakgrunden var ju den att president Kennedy hade bett NASA definiera ett projekt där man skulle kunna göra något före ryssarna i rymden. Efter en del funderande föreslog NASA ettdera av två projekt: En rymdstation bemannad i bana runt jorden eller en landstigning på månen. Av publicitetsskal, antar jag, tog Kennedy och kongressen beslutet att landa en man på månen före 1960-talets utgång.

□ Felinformation(?) forcerade bemannad månfärd

— Projektet gick sin gilla gång fram till 1968 när jag kom hem från min årliga Norge-semester. Då fick jag veta att man fått en rapport om att ryssarna inom en snar framtid skulle skicka en bemannad sond kring månen, möjligen rörde det sig om en felinformation. Vi fick göra en ny tidsplan för en likadan färd.

Vi jobbade i hemlighet i tre månader innan vi yppade något om våra planer och den 15 december samma år kunde Apollo 8 projektet, en bemannad satellit som gjorde några varv runt månen, förverkligas. Så småningom blev det dags för den stora begivenheten — att land-sätta en man på månen.

— Det är det projekt i rymdteknikens historia som fått den största publiciteten och jag tror inte att vi kommer att dra en liknande uppmärksamhet på oss förrän vi tex får kontakt med intelligenta varelser från andra planeter.

□ Överglänsa ryssar kostade 100 mrd kr

Så den bemannade månfärden var inte mer än ett led i prestige-kampen med ryssarna?

— I huvudsak var den det. Man kan naturligtvis peka på spin-offeffekter som förbättrad kommunikations- och datateknik samt framsteg inom den medicinska tekniken. Men hela greppet togs ju för att överglänsa ryssarna. För bortåt 100 miljarder Skr som projektet kostade.

— Då är rymdfärjan ett ur vetenskaplig synpunkt mer motiverat företag. Dess lastkapacitet är 30 t. Den kan således ta satelliter med sig ut i rymden och ge dem en bana där, den kan ta med sej raketer som avfyras därifrån mot planeter i det yttre solsystemet och t o m lämna vårt solsystem för att vandra i universum i all evighet. Men rymdfärjan skall också studera jordens resurser för att bättre lära oss ta vara på de resurser vi har kvar på jorden. Vidare skall man från rymdfärjan kunna studera klimatet och klimatförändringar, universum, sol och solenergi.

universum kom till, vad som existerade före vi hade ett universum och vad som kommer att hända när vårt eget universum dör ut.

— Ett annat intressant projekt är ett solkraftverk i rymden. Solfångarsystemet skall få en storlek på 11x22 km. Energin skall omvandlas till mikrovågor och transmittas till jorden där mikrovågorna omvandlas till elektrisk energi. Detta projekt kommer att gå på 360 mrd kr, men vi räknar ändå med att priset på denna energi endast obetydligt kommer att överstiga priserna på dagens elenergi — råvaran är ju gratis, konstaterar Alfred Lunde.

— Ser vi litet längre in i

□ Kommande projekt: teleskop och solkraftverk

— År 1982 kommer vi att sända upp ett teleskop som skall kunna se universums bortre ända. Kan vi se så långt kan vi också se universums början och då kan vi få litet mer information om hur

framtiden kommer rymdfärjan förmodligen att föra upp moduler av vilka man kan bygga upp en verkligt stor rymdstation där folk kan uppehålla sig permanent. I slutet av 1990-talet har vi tänkt oss att bygga upp rymdkolonier där barn kan tänkas bli födda och uppvuxna i rymden — dessa barns hemvist blir rymden, inte jorden.

□ "På 1990-talet föds första rymdmänniskan"

— För att göra livet på rymdkolonierna lättare kommer vi att förse dem med något slag av konstgjord gravitation, kanske hälften av jordens dragningskraft.

— Vi tänker oss jordbruksområden, fritidsområden, där man kan åka skidor, bada osv. För att motverka isoleringskänslan måste vi, till att börja med åtminstone, tänka oss direkt TV-förbindelse och andra kommunikationer med jorden.

— För att upprätta ett stabilt samhälle i rymden måste vi befolka det med psykiskt stabila, handplockade människor. Jag är inte främmande för att man tar till hjälpmedel som genmanipulation och antiaggressionstabletter för att motverka den psykiska och fysiska press de första rymdkolonisatorerna kommer att utsättas för.

— Det vill alltså till att vi får fram "bättre" människor t o m på bekostnad av att de blir mer robotliknande än dagens människor.

— Jag ser det som en chans till en ny början för mänskligheten. Vi skulle kunna slippa många av dagens stora problem som krig, våld och terror. Vi skulle inte längre ha pengar som drivfjäder för människors handlande.

□ "Vi har bara rymden att åka till"

— Vi har, liksom den övriga västvärlden, de senaste åren varit översköljda av en våg av antiteknologism. Jag tror emellertid att den håller på att vika. Och man kan förstå varför: vad finns det för realistiskt alternativ till teknisk utveckling? Utan den skulle utvecklingen stanna mänskligheten skulle börja "gå bakåt". Vi lever på en krympande jord där alltfler politiska inskränkningar omgärdar oss och vår frihetslängtan. För 100 eller 200 år sedan hade människan USA eller Australien att åka till. Vi har universum. Vi måste dit för att söka efter sanningen.

Fabriker runt jorden och bostäder på månen

WASHINGTON

(Ny teknik)

– Rymdflygningar kommer mer och mer att tillhöra vår vardag. Det säger Bill O'Donnell som arbetar på USA's rymdstyrelse, Nasa i Washington.

Bakgrunden är att Nasa satsar största delen av sina pengar på den så kallade "space-shuttle". Det är en farkost som ska göra rymdexpeditioner billiga och enkla.

Rymd-skytteln, som farkostens namn blir på svenska, skjuts iväg från jorden som en raket. Väl uppe i en bana runt jorden kan den manövreras av besättningen. När uppdraget är slutfört återvänder farkosten till jorden och landar som ett vanligt flygplan på en bana vid Cape Kennedy, Nasa's anläggningar i Florida.

Efter två veckor är skytteln klar att på nytt skjutas upp. Mer än hundra gånger ska en farkost kunna användas. Det gör att varje expedition blir mycket billigare jämfört med att använda "engångsraketer".

Den första skytteln provflygs för närvarande. Den kommer att vara i trafik inför 1980-talet.

Rymd-skyttelns första viktiga uppdrag blir att ta med sig ett laboratorium i en bana runt jorden. Laboratoriet kallas space-lab och är en efterföljare till sky-lab som fortfarande cirklar runt jorden (men som inte längre används för några experiment).

□ Europeiskt laboratorium

Den första uppskjutningen av space-lab är till stor del ett europeiskt projekt. Nasa står för transport upp till en bana runt jorden samt för hemfärden, men själva experimenten ombord planeras av en europeisk organisation. Laboratoriet lämnar inte skytteln under expeditionen utan är fast monterad i "godsutrymme".

Fyra uppskjutningar är planerade med rymd-laboratoriet, tro-

ligen blir det fler. Folk på Nasa tror att det är sista steget innan det är dags att bygga hela rymdfabriker.

– Rymd-skytteln kommer att ta upp delar till stationer som rymmer fler hundra personer. Delarna sammanfogas i sin bana runt jorden, säger Bill O'Donnell.

Vad för slag av produktion det kan bli frågan om uppe i rymden beror på resultaten från rymd-laboratoriet. Man ska bli undersöka möjligheterna att tillverka olika former av material i kvaliteter som är omöjliga eller mycket dyra att framställa under inverkan av jordens gravitation. Sedan tidigare vet man att det är lättare att framställa monokristallina material när jordens dragningskraft inte påverkar kristallbildningen.

Skytteln ska även utföra andra uppdrag än att vara bärare åt rymd-laboratoriet. Ett blir troligen att lyfta farkoster för längre expeditioner ut från jordens gravitationsfält.

Väl utanför kan farkosterna med egen kraft ta sig vidare för att undersöka andra planeter i solsystemet. Samtidigt återvänder skytteln till jorden.

Det skulle vara särskilt användbart när framdrivningen med "jonstrålar" blir fullt användbar. Första jonstråleddrivna raketerna skickas troligen upp 1982. Den ska undersöka Halley's komet som några år senare kommer ovanligt nära jorden.

Jonstrålemotorer använder solen som energikälla. Solenergin förvandlas till en elektrisk spänning som används för att jonisera en gas av kvicksilver. Jonerna skjuts ut som ur en jetmotor och ger kraft framåt. Jonstråleddrivningen räcker inte för att övervinna jordens dragningskraft. Men systemet är utmärkt för att styra och öka hastigheten hos farkoster som är i den gravitationsfria delen av solsystemet.

Nasa har program för att med obemannade farkoster utforska övriga delar av solsystemet. Just nu är två rymdskepp, Voyager 1 och Voyager 2 på väg mot Jupiter och Saturnus. Två andra expeditioner ska senare undersöka syd- och nordpolen på solen.

Det finns även funderingar på mer spektakulära projekt:

– Vi får troligen se permanenta bosättningar på månen och senare också bemannade landningar på Mars, avslutar Bill O'Donnell.

Sten Haage

Den farliga triangeln

Vid det här laget har väl de flesta hört talas om eller läst om den så kallade farliga triangeln, där fartyg försvinner spårlöst, där flygplan försvinner utan att någon vet vart eller varför.

På detta mystiska något spinner Edwin Corley i sin thriller *Sargasso*, döpt efter namnet på triangeln och utgiven av såväl Bra Böcker som Trevi.

I upptakten är det en amerikansk rymdkapsel med tre man ombord som landar där. Det är vanligt att alla radiokommunikationer under några korta ögonblick upphör under inträdet i atmosfären, men den här gången återupprättas inte sambandet. Och när kapseln öppnas utifrån finns inte de tre astronauterna där. De är spårlöst försvunna.

Samtidigt har undervattensforskare i samma område funnit en mystisk "väg" på botten av triangeln, en kvinnlig TV-reporter vågar hela sin framtid på att vinna eller förlora i sina försök att tränga hemligheterna in på livet, osv. Alltsammans detta och litet till kokar Corley samman till en tämligen fantastisk thriller, där slutet är långt ifrån givet och blir mycket dramatiskt, inte minst därför att ett sovjetiskt "fiskefartyg" spionerar och oförklarliga oväder sveper fram förstörande nästan allt i sin väg.

Thrillern gör denna mystiska del av havsvattnen all heder men lider kanske något av att så många olika komponenter finns med i storyn.

ARVID ANDERSSON

Jag såg en rund farkost gå ner framför en ättehög!..

Jag var lika skeptisk som alla andra innan detta hände.

Jag arbetar vid ett stort företag i södra Sverige och kör bil mellan arbetet och hemmet. Den här dagen, den 13 augusti 1970, jobbade jag eftermiddag, mellan kl 14.00 och 20.00. Vad som hände mig på hemvägen går aldrig ur mitt minne, fast det nu är åtta år sedan.

Jag var kommen lite mer än halvvägs, och klockan var ca 20.30. Det skymde, och jag hade halvljuset tänd och körde ungefär 70 km i timmen och tänkte på att nu missar jag "Arvingarna" med ca 20 minuter...

Då plötsligt får jag se ett orangefärgat sken som verkade komma från en hög buss. Så min tanke var: har de börjat med dubbeldäckade bussar här som i England.

Bilmotorn stannade och ljuset slocknade...

Då slocknar ljuset på min bil, och motorn stannar som vid ett åsknedslag — med ett långdraget gnäll. Allt blev svart som i en säck. Troligen var jag bländad. Det kvittade hur jag försökte: varken ljus eller motor funkade. Jag stod i början på backen, och där kom ingen buss eller något. Rädd var jag inte. Jag gick inte ur bilen.

Lika plötsligt kom ljuset åter och motorn började surra. Jag kunde se igen och upptäckte att jag stod på fel sida av vägen. Tänk om någon kört på mig!

Jag kom fort ur vägen, och när jag kom upp för backen såg jag på avstånd en rund farkost gå ner framför en ättehög som ligger där, och ljuset släcktes ett efter ett.

Jag skyndade mig hem, för då förstod jag att något ovanligt hänt, då först kom tanken "flygande tefat". Jag skulle rusa in och ta fram kameran, men min man varnade mig att det kunde vara farligare än jag anade så jag gav mig inte ut igen.

Sedan dess har jag alltid kameran med i bilen, men då händer ingenting.

Min berättelse är sann, utan tvekan, om den så prövades med lögn-detektor.

Bilen hade varit på besiktning dagen innan och har varken krånglat före eller efter. KAI

Jag såg ett eldrött klot...

Jag skriver angående ämnet flygande tefat. Jag har också en upplevelse av dessa sällsamma ting.

En februarikväll år 1969, ungefär klockan 19.00 såg jag ett eldrött, lite avlångt format klot, som såg ut i storlek som en fotboll segla ovanför skogstopparna här i min hemby i södra Norrland. Jag såg det i ca 30 sekunder. Det dalade neråt i horisontalt läge.

Vad kunde detta fenomen vara? Kanske en klotblixtkula? En meteor? Jag tror nämligen inte på flygande tefat. Men jag är mycket intresserad att ta del av andras åsikter om alla dessa flygande föremål.

Nyfiken norrländska

Jag kallsvettades, rös:

Det var något oförklarligt, jag fått uppleva!

Jag var ganska skeptisk mot att det skulle kunna finnas andra varelser i universum än vi människor. Men så hände något som verkligen fick mig att tänka efter.

Det var en kväll i somras. Jag stod och tittade ut genom fönstret i mitt rum. På himlen var det relativt molnigt.

Plötsligt dök det bara upp på himlen. Det såg ut som en diskusskiva. Och någonting ovanpå — något som förde tankarna till en apa. Föremålet rörde sig mycket konstigt. Långsamt åt ena sidan och på samma gång snabbare rakt fram. Det omgavs av ett blått sken närmast, som senare övergick i olika röda nyanser. Skenet blev rödare och rödare, men så försvann föremålet på himlen, där det just då var, precis som ut i tomma intet!

Jag stod och nöp mig själv för att vara säker på att jag inte drömde. Det gjorde jag inte! Sedan började jag kallsvettas.

Man har läst om sådana här upplevelser. Men det här var i alla fall ingen meteorit eller väderballong. Det var något oförklarligt som jag aldrig sett förut eller upplevt igen.

Var det ett s k flygande tefat? Jag vet inte vad jag ska tro.

Ingen tycks tro mig riktigt. Men det här är ingen påhittad historia. Jag såg någonting. Skulle vara intresserad att veta om någon annan av Min Världs läsare upplevt något liknande.

Linköpingsbo

Jordklotet väger
5.800.000.000.000.000.000.000 ton.

KOM - SE MIG DÖ! TAURINA

" Våra maskiner närmar sig staden. Vi avvaktar och iakttar, precis så som vi alltid har gjort. Reaktionen blir de vanliga; ni enfaldiga, dumma människor tar till flykten och kallar på era försvarare. Naturligtvis hinner dom inte upp oss, dom kan givetvis inte tränga igenom våra kraftfält, och återigen ställer jag, en pilot, frågan: varför är ni människor så rädda för oss? Hur kan det komma sig att era informatörer inte berättar om våra maskiner när försvararna beskjutit dem? Varför blir era vittnesmål bemötta med tvivel, era registreringar förklarade som förfalskningar och spåren efter våra maskiner ej uppmärksammade? Jag är trött och medan min maskin iakttar hur ni människor flyr bort från staden, får jag en känsla av att ni kanske aldrig kommer att få reda på hur vi egentligen hade det. Vår historia, vår kultur och teknik, allting kanske går er civilisation förbi - och det är fruktansvärt...

Våra maskiner vibrerar av energi och laddning.

Jag är en pilot och jag är trött. Mina tankar är inte värda någonting. Jag känner mig tveksam och hoppas att ledaren beslutar hur vi ska manövrera, medan det ännu är tid. Vad kan han besluta om som skulle kunna förändra och ge oss tillbaka det som aldrig mer kommer tillbaka? Ni tror att vi behärskar tiden och kan göra rymdsprång... Återigen tar ni fel; er teknik är mer utvecklad än vår. Ni kan skapa energi av små solar och har maskiner som lyfter er till de allra högsta sfärerna; kunskapen om detta har hos oss sakta fallit i glömska. Vi förflyttar oss i maskiner konstruerade för tiotusen år sedan när vår kultur blomstrade; idag finns de fulländade maskinerna oförstörda kvar, medan vår kultur degenererat och varit på utdöende i hundratals år... Ni människor skulle kunnat bli vår räddning, våra kulturer hade säkert kunnat dra nytta av vår gemensamma information. Men det blir inte så! Våra maskiners energi håller på att sina, magnetfälten faller sönder och våra maskiners flykt blir ostadig...

Min hjärna är omtöcknad. Ibland förlorar den kontrollen över maskinen, men vad gör det? Jag har levt så länge. Mitt första minne är nordmän som korsade Atlanten i storbåtar... Men vad gör det...? Ni tror inte på mig? Vårt släkte håller på att dö och ni tror fortfarande inte på dess existens...? Ni är enfaldiga och egoistiska! Era informatörers beteende är för mig en gåta. Hur kan somliga av er tro att vi härstammar från rymden när det är så uppenbart att...? Ni har ingen känsla för astrofysiska lagar! Ni drömmer om rymdsprång, men glömmer bort den enkla sanningen att vi alla är fångade i denna tiden och denna rymden för evigt... Och ni har ingen känsla för tiden... tiden innan er kultur växte fram.

Jag sörjer min maskin. Den har troget följt mig. Nu när laddningen börjar minska och energin dör måste jag fortsätta att följa den - till slutet..."

De nic intensivt pulserande ovala föremålen hänger stilla över sjön i mer än en timme, perfekt formerade, men på något vis väldigt tveksamma. Skräckslagna människor fullständigt blockerar polisens larmcentraler. Många evakuerar stadens ytterområden och bilköerna vid stadens utfarter tjocknar till glimmande och osande karavaner i sensommarskymningen. Radio- och tv-reportrar strömmar till sjöns stränder och gör dramatiska "på-platsen"-reportage; tillsammans med expertobservationer och polisens noteringar byggs snart en av de mest fullständiga UFO-rapporterna upp. Och kanske en av de sista...

Ett lågflygande jaktplan beskjuter vad journalisterna kallar "inkräktarna", de främmande farkosterna glider elegant åt sidan utan att besvara elden och samlas åter i en perfekt formering två kilometer norr ut. Men någonting har hänt...! En av de pulserande ovalerna förlorar sin intensitet, det elektriska vinandet i luften mattas, farkosten vinglar till, faller över på kant och dyker flackt bakåt mot ett skogsparti.

Ljudet från kraschen ekar avlägset - Vi träffade den satan!, skriker en människa triumferat.

"Bara lite tid kvar... Bara lite tid till... En ny atmosfär och konstigt ljus... Var är...? Min kabin är sönder, men jag lever än. Min maskin kan inte förflytta mig mer, och mitt huvud värker. Nödsystemet blinkar intakt, men jag måste dö...! Tankarna tumlar runt. Vad är det för ljud? Det kommer någon... Jag ser så dåligt i ljuset, skuggor som rör sig, främmande dofter och ljud. Små varelser, ja, små skuggor... De kommer åt mitt håll; små människovarelser - utan vapen...

-- Är farbror skadad...?

En ljus röst. Jag förstår... Jag kan deras språk...

-- Min maskin skadad...

-- Kommer farbror från rymden?

-- Nej. Vad kommer du ifrån?

-- Jonta, Palle och jag spelade fotboll här intill när vi hörde en smäll. Ditt skepp är precis sönder - flög du fel...?

-- Mitt bränsle slut...

En ny röst:

-- Varför ser farbror så konstig ut...?

Vad ska jag svara?

-- Varför ser du så konstig ut?

Några konstiga ljud, höga röster.

-- Jag gillar dig, farbror. Kan vi hjälpa dig...?

-- Jag klara mig bra...

-- Gud, vilken röra... Vad konstigt! Allting ser konstigt ut. Det är inte som på tv:s rymdfilmer... Varför blinkar det så där...?

Mitt huvud gör ont.

-- Energin tar slut... Inte farligt...

-- Jag tror farbror är skadad. Ska vi inte kalla på en doktor. Min pappa kan...

-- Han hinner inte... Allting är snart slut.

-- Jag tycker synd om farbror...

-- Om du inte kommer från rymden - varifrån kommer du då?

En skugga som kommer närmare, stannar upp.

-- Havet...

-- Det tror jag inte... Det finns bara fisk där...

-- Du liknar ett monster...?

Jag måste berätta:

-- Du människa - för mycket länge sedan jag också människa....!

Allting domnar långsamt bort.

-- Du rädd för mig...?

Många röster:

-- Vi är inte rädda för dig.

Orkar knappast tala.

-- Kom..., skuggorna väldigt nära, främmande dofter och värme, vänta, se mig dö....!"

Ytterligare en pulserande farkost förlorar sin strålgans och störtar tumlande till marken - nedslaget demolerar maskinen totalt...

Ett gåtfullt besök

En person — vi kan kalla honom Bengt — satt och läste sin tidning. På golvet bredvid honom låg hans schäfer Arro. Det var kväll och allt var lugnt och skönt.

Då hördes plötsligt en dov inorring från Arro. Bengt tittade upp. Från rummet där han satt, stod dörren öppen ut till hallen. Och där mitt på golvet stod en okänd man.

Mannen var högväxt och mycket kraftig, och han hade kal hjässa. Bengt stirrade förvånad på honom. Hur hade denne person kommit in här? Ytterdörren var ju låst, och hade han brutit upp den måste Bengt ha hört något ljud.

Bengt reste sig upp.

— Har du gått genom låsta dörrar? sa han. Mannen svarade inte. Och Bengt tog ett par steg för att gå ut till honom i hallen. Då i detsamma hände något, som Bengt aldrig i sitt liv skulle komma att glömma; mannen var plötsligt borta! Han bara försvann, som bilden försvinner från en filmduk, när föreställningen är slut.

Bengt stod en evighetslång sekund och bara stirrade. Han var liksom ur stånd att fatta det underliga som hänt. Så småningom sjönk han dock åter ned i sin stol, och lugnande klappade han sin trogna Arro. Denne, som annars var en hund med skärpa, visade denna gång tydliga tecken på att han blivit verkligt skräm.

— Ja ja min vän, sa Bengt sakta, detta var något, som varken du eller jag förstod. Men det finns mycket mellan himmel och jord.

A.S.

En sanndröm

En av mina vänner upplevde för en del år sedan en sanndröm, vilken jag här i korthet skall återge. Hennes make var maskinist på en långfärdsbåt, varför han var borta från hemmet flera månader i sträck. En natt såg hon honom i drömmen i en jättestor nöjeslokal. Där var musik och dans samt en massa människor.

Plötsligt ser hon något tungt falla ner i huvudet på honom. Han faller till golvet och blodet från ett hål i huvudet forsar över honom. Ambulansen kom och vitklädda sjukvårdare bär ut honom på en bår. Drömmen var så verklig att hon omedelbart vaktade med en obehaglig känsla och en häftig hjärtklappning.

Flera veckor gick utan ett livstecken från honom. Äntligen kom där ett brev från honom, men där stod ingenting om någon olyckshändelse, allt var som det skulle.

Efter någon tid kom han hem. Det första hans fru gjorde var att känna honom över hjässan, med varsam hand ville hon känna efter om där var något sår.

Maken undrade misstänkt över denna manöver. När han fått del av hennes dröm bekräftade han att den var sann. Han hade just den kvällen varit i en nöjeslokal i en stor sjöstad. Där var mycket folk, musik och dans samt bland annat en stor kraftmätare.

Denna intresserade honom, varför han slog till med hela sin styrka. Träklossen var sedan förra kraftmätningen dåligt isatt, varför det bar sig så illa att den flög ur läget upp i luften och träffade honom i huvudet.

Det var som hans fru sett det i drömmen. Han blev förd till sjukhus, såret var ganska stort. Ett ärr i huvudet bevisar att händelsen verkligen hade inträffat.

N.A.

FINA DATA FRÅN VENUS

Förtjusta amerikanska vetenskapsmän fick på lördagen de första radorapporterna om den "mystiska" atmosfären runt Venus. Och de fick mer information än de räknat med. Talesmän för rymdflygstyrelsen NASA meddelade på lördagskvällen att man tog emot signaler från de små rymdfarkoster som i fallskärm dalade ner genom molnen mot planetens yta.

— Vi får fina data, från första farkosten sade en belåten NASA-talesman. Man räknade med att signalerna skulle fortsätta i ca en timme, tills farkosten kraschlandade på Venus. Men signalerna fortsatte, mot alla förväntningar.

Att man skulle få data från farkosterna medan de sjönk ner genom atmosfären var vad vetenskapsmännen hoppades på eller räknade med.

Goldfingers såg UFOs över Norrköping

Källa : Ufo - Information

TEXT OCH INTERVJUER AV ERLAND SANDQVIST

Dansorkestern Goldfingers från Örnsköldsvik var under 60-talet en av landets mest bokade orkestrar och turnerade på den tiden över hela Sverige. På en av sina många turnéer upplevde orkestermedlemmarna en egendomlig händelse efter ett engagemang i Norrköping. Tillsammans med ägaren av restaurangen där de spelat, iakttog man tre stycken UFOs under en kort stund. Iakttagelsen gjordes någon gång i början eller möjligen i mitten av september 1968, och så här berättar två av musikerna om upplevelsen.

- Jag var väldigt intresserad av astronomi på den tiden, berättar den ene musikern. När jag kom ut från restaurangen den här natten efter spelningen, så tittade jag upp på himlen. Den var fullständigt molnfri och stjärnklar. Jag minns, att jag stod och tittade på Karlavagnen när jag fick se det här fenomenet uppe i luften.

- Men titta tefat, skrek jag till grabbarna, som genast släppte allt de hade för händer och kom rusande fram till mig. Sedan stod vi alla och tittade på de här föremålen, som först flög i en något oregelbunden formering och följdes åt under en kort stund. Sedan tog den ena föremålet kommandot och flög iväg uppåt före de andra och försvann bland stjärnorna på några ögonblick. Inte ett ljud hördes på hela tiden, och jag blev då så oerhört upphetsad av upplevelsen att jag inte observerade hur stora de var och hur högt de flög över marken. Jag minns i alla fall, att de hade den typiska tefatsformen, alltså en lite tillplattad oval form, och de lyste med ett starkt grönt sken. De kan ha varit lika stora som om man betraktar tummens bredd med armen utsträckt framför sig. Jag kommer också ihåg, att alla var identiskt lika i både form, utseende och storlek. Totalt observerade vi de här underliga föremålen under kanske 15 - 20 sekunder.

- Jag var just då fullt övertygad om att det var flygande tefat som vi såg den här natten i Norrköping, och det är jag lika säker på än idag, slutade denne musiker sin berättelse.

En annan av orkestermedlemmarna - numera marknadsadministratör vid ett norrlandsföretag, minns fullständigt klart alla detaljer i upplevelsen och så här berättar han.

- Vi var alla i färd med att bära ut instrumenten till bussen, som stod på bakgården till restaurangen och varmkördes av en av grabbarna. Klockan kan ha varit omkring halv två på natten, och jag stod just då och talade med restaurangägaren framme vid ga-

tan, när någon ropade på oss inifrån bakgården. Vi sprang ögonblickligen dit, och fick se någonting verkligt underligt rakt ovanför oss. - Tydligt och klart såg vi hur tre helt runda föremål gled fram i V-formering uppe i luften. Det ena föremålet flög något före de andra två, som följdes nästan i bredd. Föremålen avtecknade sig tydligt mot den stjärnklara molnfria natthimlen, och upplystes som inifrån av ett starkt grönvitt fosforiscerande sken. Jag observerade också att alla föremålen hade en fast jämn kontur, men i övrigt såg jag inga fler detaljer.

-Föremålen gled till en början fram mycket sakta över himlen, men plötsligt accelerade det första föremålet otroligt snabbt och sköt iväg snett uppåt med en svindlande hastighet och försvann rakt ut i rymden utan minsta ljud. Inför våra häpna blickar följde sedan de andra föremålen efter det första och försvann, ett och ett, inom några ögonblick i samma riktning. Accelerationen var så oerhörd, att vi tappade dem ur sikte efter endast några få sekunder, och de försvann fullständigt ljudlöst. Precis när föremålen rusade iväg uppåt i 45 - 50 graders vinkel såg jag dem i profil och hann uppfatta, att de var diskusformade.

- Efter den här upplevelsen var vi uppskakade av det vi hade sett och vi var alla ense om att vi hade iakttagit det fenomen, som vanligen brukar kallas för UFOs eller flygande tefat. Under bussresan den natten diskuterade vi länge och väl den här upplevelsen och kom under resonemanget fram till vissa slutsatser. Det kan helt enkelt inte ha varit frågan om varken flygplan, helikoptrar, raketer eller ballonger. Inte heller kan det ha varit strålkastarkäglor, som spelade på moln, för hela himlen var molnfri den här natten. Någon som helst naturlig förklaring till upplevelsen kom vi dock inte fram till. Det var i varje fall det egendomligaste jag någonsin upplevt, slutade denne musiker sin redogörelse.

Fotnot

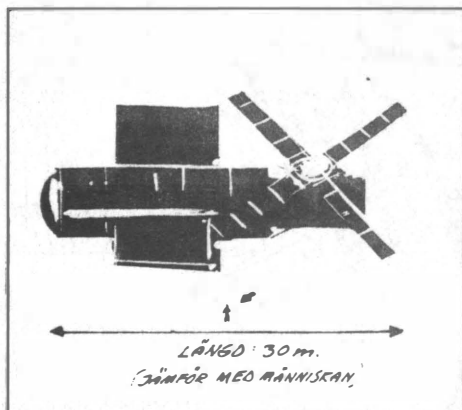
Musikern är för övrigt utbildad gruppchef för en väderradar-grupp inom försvaret, vilket gör att han med skärpa helt tillbakavisar förslag om väderballonger, som en tänkbar förklaring till iakttagelsen. Hans klara och detaljrika berättelse påminner i många stycken om den observation som gjordes av ett apotekarpar den 10 september 1968 i Solna. Även då iaktogs tre UFOs, som enligt uppgift flög i perfekt V-formering.

Skylabs dödskamp har börjat

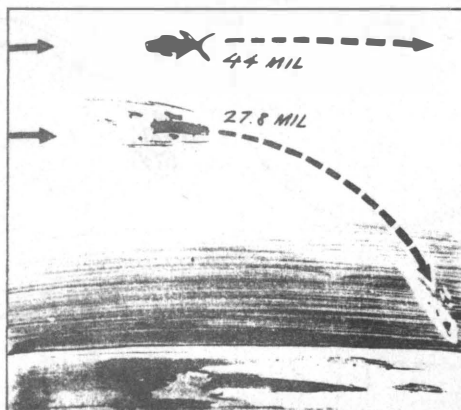
Inom kort får vi uppleva ett hissnande äventyr i rymden: Skylab, USA:s övergivna rymdstation och världens största rymdskepp, slits sönder och störtar ner mot jorden!

Den väldiga rymdfarkosten skälver i dödsängest! Dess solpaneler slits bort i ett gnistrande fyrverkeri! Det svartbrända skrovet börjar glöda och explosionerna rister i dess inre medan det tumlar ner mot jorden. NASA:s experter har blivit chockade och överraskade av Skylabs

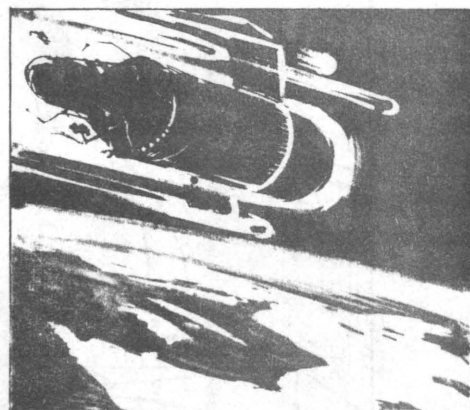
förestående bortgång. Tidigare trodde man att rymdskeppet skulle fortsätta att kretsa i en bana runt jorden till 1983. Nu har det visat sig att Skylab kan gå under och störta ner på vår planet redan nästa sommar!

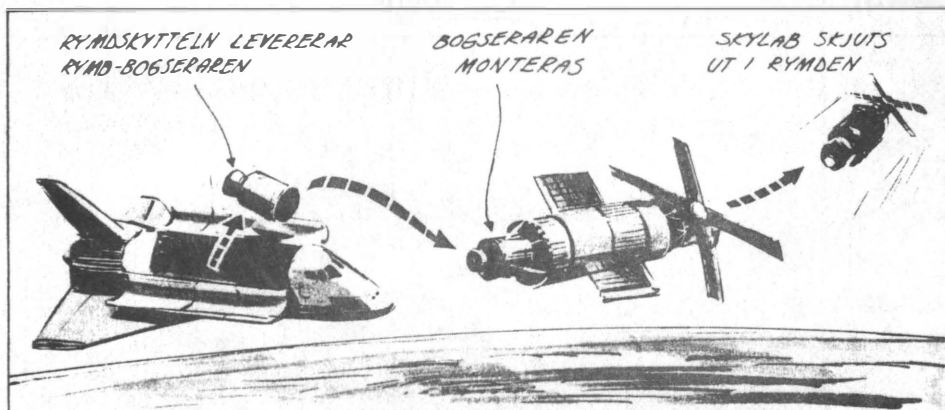
Skylab är den största av alla rymdfarkoster som kretsar runt jorden. Den övergivna forskningsstationen väger 85 ton, har en diameter på 6,5 m och är 30 m lång.

Ursprungligen kretsade Skylab på 440 km höjd. Nu tyder de senaste informationerna på att stationen kan nå kontakt med jordens atmosfär på 278 km höjd redan om ett år!

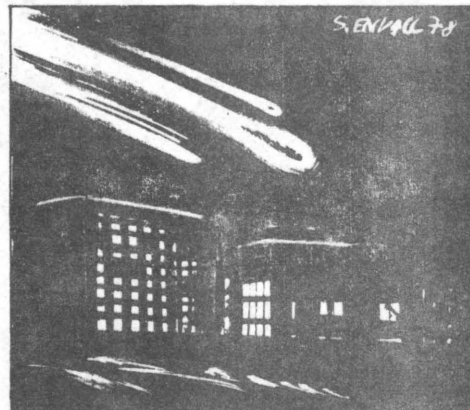

Skylabs bana ligger mellan 50° N bredd och 50° S bredd. Man tror inte att hela rymdskeppet kommer att förintas i atmosfären och risken finns att det störta över Sverige!

Larmrapporten om Skylabs undergång har utlöst en febril aktivitet inom NASA. Som ett första steg kommer man att aktivera stationens raketer för att minska inbromsningen. Man planerar också en räddningsaktion till

Skylab under någon av rymdskyttelnas första färder utanför jorden. En obemannad, fjärrstyrd rymdbogserare kan sändas från skytteln till Skylab för att docka med rymdstationen och föra ut den till en säker bana i rymden.

Om räddningsaktionen till Skylab misslyckas faller rymdstationen in i jordatmosfären någon gång mellan sommaren 1979 och våren 1980. Skylab kan störta i havet, men den kan också braka ner i bebodda områden.

Bilden visar hur från jorden kan sändas 2 intensiva band av signaler och uppfångas av 95 % av Vintergatans civilisationer. Två satelliter åt var sitt håll om jorden kan mottaga signaler utifrån. De är själva skyddade med en sköld mot jordiska sändarkällor.

